

АДАПТИВНЕ ТЕСТУВАННЯ ЯК КОНТРОЛЬ В КРЕДИТНО-МОДУЛЬНІЙ СИСТЕМІ НАВЧАННЯ

викл. Щеголькова В.О.

Шосткинський інститут Сумського державного університету

Важливим кроком до формування загальноєвропейського освітнього простору стала Болонська конвенція. Україна приєдналася до неї в травні 2005 року, а в 2006/2007 навчальному році в усіх вищих навчальних закладах України III - IV рівнів акредитації було введено кредитно-модульну систему [4].

Одна з проблем, з якою зіткнулися викладачі, пов'язана з якісним та своєчасним виконанням модульного контролю. Зрозуміло, що старі методи оцінювання знань студентів при тому, що зростає їх кількість, не зовсім ефективні. Викладачам важко швидко та адекватно оцінити рівень знань кожного студента, не кажучи вже про індивідуальний підхід і врахування їх особистого сприйняття матеріалу [9].

Одним з методів розв'язання проблеми є введення комп'ютерного тестування. В роботі представлені переваги та вимоги до комп'ютерного тестування [1,7].

Розрізняють тести двох видів: традиційні та адаптивні. Адаптивне тестування - це такий контроль, який дозволяє регулювати складність і кількість завдань для кожного студента в залежності від його попередніх відповідей. Перевага адаптивного тесту перед традиційним - його ефективність. Адаптивний тест може визначити рівень знань за допомогою меншої кількості питань. Студенти при цьому побачать різні набори завдань: сильний - складніші питання, а слабкий - більш легкі.

Адаптація в тестуванні виявляється в певному алгоритмі. В літературі зустрічаються наступні варіанти:

- всім претендентам дається завдання середньої складності і вже потім, залежно від відповіді,

кожному дається завдання легше або важче. На кожному кроці застосовується правило розподілу шкали складності завдань навпіл;

- контроль починається з будь-якого рівня складності, а потім відбувається поступове наближення до реального рівня;
- тестування проводиться за допомогою банку завдань, де завдання розділені по рівнях складності. Після вірного виконання, наступне завдання береться з вищого рівня, після невірного – навпаки [1,2,7].

Таким чином, адаптивний контроль дозволяє раціоналізувати традиційне тестування, що дозволяє істотно підвищити точність вимірювань і мінімізувати час сеансів.

В роботі розглянуті інші варіанти адаптивних алгоритмів тестування, які застосовані в реальних системах контролю [3,5,6,8].

Потрібно зазначити обмеження автоматизованих систем тестування. До них відносяться: неможливість контролю навичок усного мовлення, спілкування, діагностики оригінальності мислення і т.п. Ці проблеми відносяться до загальних проблем штучного інтелекту і потребують фундаментальних досліджень [7].

Тому на даному етапі можна вважати доцільним використання адаптивних комп'ютерних тестів для реалізації контролю в кредитно-модульній системі, але також необхідно практикувати і традиційні форми – семінари, конференції, диспути, обговорення, ділові ігри.

1. Аванесов В.С. Математические модели педагогического измерения. М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 1994. - 26с.
2. Антофій Н.М. Моделі та методи інформаційної підтримки в комп'ютеризованих системах навчання / Автореферат. - Херсон, 2003.

3. Бушмелева К.И. Автоматизированная система адаптивного тестирования//Фундаментальные исследования", 2007. -№2.
4. Головки М.В., Головки С.Г.Особливості організації та вдосконалення системи навчання за умов Болонського процесу // Проблеми освіти: Наук.-метод. зб. / Кол. авт.– К.: Наук.-метод. центр вищої освіти, 2006. – Вип. 43. – 141 с.
5. Грушецкий С.В., Рудинский И.Д. Построение модели адаптивного тестирования с использованием элементов теории графов // Труды XIV Международной конференции-выставки ИТО-2004/Интернет.
6. Дуплик С.В. Модель адаптивного тестирования на нечеткой математике // Информатика и образование, 2004. - №11.
7. Морев И. А. Образовательные информационные технологии. Часть 2. Педагогические измерения: Учебное пособие. – Владивосток: Изд-во Дальневост. ун-та, 2004. – 174 с.
8. Пугачев А.А. Авторская система TeachLab CourseMaster // Educational Technology & Society, 2003. -№6(2).
9. Смоляров А. Болонський процес? Легко! // Інженер-машинобудівник. - 2007.- №2.